

E l «best-seller» dels casaments

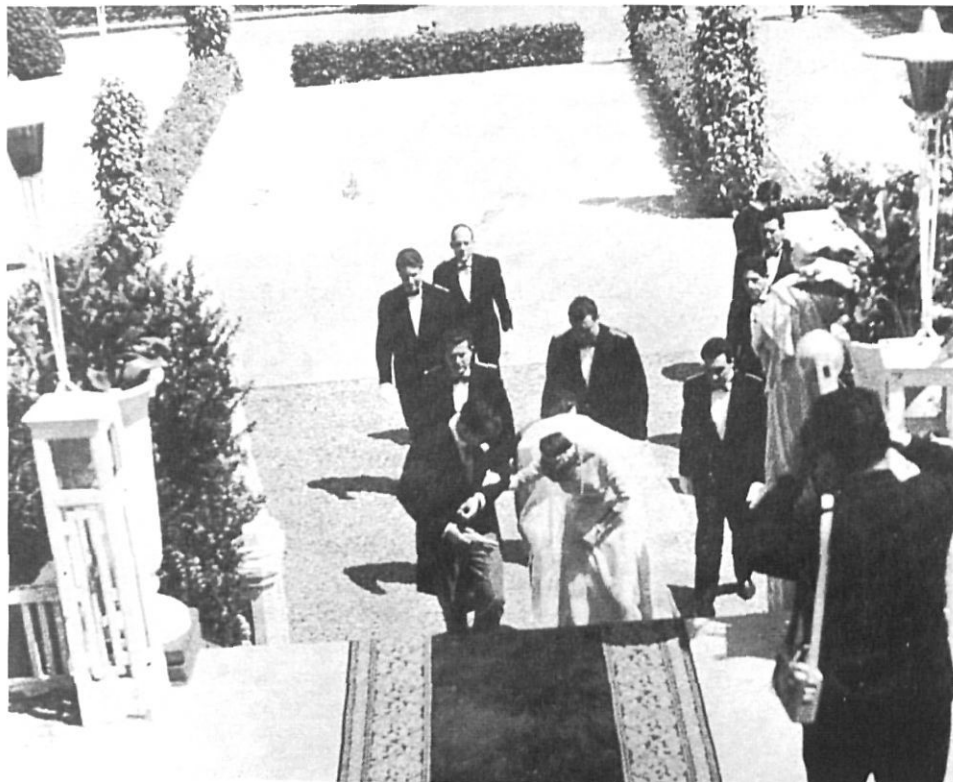
«L'alcalde de Tàrrega, Frederic Gené, oficià la cerimònia, tot fent un cant a la tolerància i a l'enteniment de les parelles, en un ritual que va seguir en bona mesura les regles que s'han dissenyat en un manual preparat per la Diputació de Girona sobre matrimonis civils». Aquest és un fragment d'una «crònica de societat», publicada a *La Vanguardia* del 6 de desembre de 1995. Correspon al casament de Joan Guitart, en aquell moment, conseller en funcions de la Generalitat, conseller de Cultura concretament. L'alcalde de Tàrrega per aquest esdeveniment, que era important per a la seva autoritat, com veiem va utilitzar un dels «èxits editorials» de la Diputació gironina, el seu *Manual de casaments civils*.

Certament, en el moment en què la corporació va entendre que es podia facilitar el compliment d'aquesta funció que recentment ha estat conferida als alcaldes (i per delegació als regidors) de ser oficials d'aquestes actuacions civils, hi havia una certa manca d'elements materials, més enllà de les disposicions legals.

Es va encarregar, d'una banda, als serveis jurídics de la Diputació, de recollir els textos legislatius que s'havien de llegir als nous esposos i altres de complementaris. I al professor i poeta gironí, Antoni Puigverd, de fer una selecció poètica per completar l'acte civil amb unes lectures adients. En certa manera, era com recuperar una litúrgia civil.

El procés, que va materialitzar la Unitat de Publicacions, va demanar el seu temps, bàsicament per aconseguir les corresponents autoritzacions per part dels autors dels poemes, les seves editorials i fins i tot els seus hereus. Finalment es va enllestir el Manual, amb una presentació digna, senzilla i acurada. I es va enviar als ajuntaments gironins. Va ser a partir d'aquest moment que l'èxit va sorprendre l'empresa. A la Diputació van començar a ploure peticions de tota mena d'ajuntaments del país i fins i tot de terres de parla no catalana, per tenir a l'abast aquest Manual, com ho demostra la seva utilització per part de l'alcalde de Tàrrega. Podem suposar que el Manual ha estat introduït al castellà, segons es desprèn d'algunes de les cartes rebudes des d'Andalusia.

El llibre conté materials per facilitar i dignificar la cerimònia de l'enllaç matrimonial.

A la premsa «del cor»

Tampoc es podia esperar que l'anomenada «premsa del cor» esmentés aquesta publicació. Però en les pàgines en català de la coneguda revista *Lecturas*, no hi ha mancat. Igualment, el diari *L'Indépendant* de Perpinyà ha recollit aquesta edició. No hem d'oblidar que a França totes les parelles estan obligades a contraure matrimoni civil i és també l'alcalde, que es revesteix amb els atributs del seu càrrec, o regidor-delegat, el que oficia, i a tots els ajuntaments de la República francesa es disposa de la «Sala de Casaments». També en el Manual de la Diputació de Girona es recomana que «el matrimoni se celebri a la sala més noble de l'Ajuntament».

Ens podríem preguntar sobre la raó d'aquest èxit. Les respostes poden ser diverses: l'oportunitat de la publicació, cap altra corporació, que sapiguem, havia encertat a fer-ho; la bona ordenació dels textos: Cerimònia, Protocol, Règim Legal i Selecció Literària, que facilita i agilitza la tasca de tots els que participen en la cerimònia.

Concretament la selecció literària, més exactament poètica, inclou obres de Narcís Comadira, Miquel Martí i Pol, Josep Navarro i Santaaulàlia, Salvador Oliva, Carles Riba, Jordi Sala, Joan Salvat-Papasseit, Màrius Torres, Joan Triadú, William Shakespeare, Friedrich Hölderlin, Gottfried Benn, Francisco de Quevedo, Charles Baudelaire, Paul Verlaine i el mateix Antoni Puigverd (alguns d'aquests

JOSEP M. OLIVERAS

Un casament civil oficiat per Salvador Sunyer quan era alcalde de Salt.

Manual de Casaments Civils

autors catalans hi són en qualitat de traductors). Naturalment la selecció podia haver estat molt més llarga i, de fet, s'havien demanat altres autoritzacions que no van arribar a temps.

El resultat ha estat sorprenent i positiu. Tal volta s'haurà de treballar per una nova edició, «corregida i millorada» (almenys en el que es pugui). La Diputació gironina ha encertat en copsar una demanda social i tècnica, en una també nova situació que recau sobre els representants dels ajuntaments. Saber oficiar un casament no és fàcil. Calia aquesta eina que, feta per a una funció concreta, ha esdevingut, com dèiem, un dels èxits editorials de la Diputació de Girona.

J. VÍCTOR GAY